

Luzern, Fumetto

Sarjakuvanäyttelyitä postikorttimaisemissa

Marjo Granlund

Näyttelyt olivat tietenkin se, mitä Luzernin 13. Fumetto -taidesarjakuva festivaaleille lähdettiin katsomaan - ja niitähän riitti! 20 päänäyttelyä esittelivät tähtiä ja uusia nimiä yhdeksästä eri maasta. Saavuin Jenni Ropen kanssa Luzerniin yhdeksänpäiväisen festivaalin toisena viikonloppuna - huhujen mukaan juuri tällöin tulisi paikalla olemaan mahdollisimman moni ulkomaisista vieraista. Lauantaina kiersimme näyttelyistä suurimman osan, jonka jälkeen pää oli hieman tukossa. Niin paljon uusia juttuja ja ideoita niin pienessä ajassa!

Näyttelyt oli sijoiteltu ympäri kaupunkia kekseliäästi ja mitä erilaisimpiin paikkoihin: Paikallisen taidemuseon ja gallerioiden lisäksi vesialtaaseen, ”vankilahotellin” vintille (hotelli Löwengraben, joka toimi aikoinaan koko festivaalin pääpaikkana),

installaatioina itse kyhättyihin vaunuihin, jne.

Oman lisänsä toivat pienimuotoisemmat näyttelyt, jotka levittäytyivät ympäri kaupunkia kahviloiden, baarien ja kauppojen näyteikkunoissa.

E erityisen ilahduttavaa oli nähdä, kuinka koko Luzernin kaupunki tuntui olevan mukana menossa, eikä ainoastaan tapahtuman rahoittajana. Sponsoreita tapahtumalle oli kaupungin ja koko Luzernin kantonin lisäksi löytynyt myös paikallisen talouselämän puolelta. Suurten tavarataloketjujen mukanaolo olisi hyvä esikuvaa myös suomalaisille kauppaketjuille.

Näyttelyistä jäivät erityisesti mieleen Helge Reumannin ja Xavier Robelin Elvis Studio vinkeine installaatioineen, saksankielisen alueen sarjakuvan pääkaupungiksikin nimetyn Hampurin uusi

sarjakuvaskene (Calle Claus, Jule K., ja TeER), M. S. Bastianin yhdessä Isabelle L:n ja MC Anlikerin kanssa pystyttämä festivaalin virallinen kohtauspaikka Pulp -baari ja paikallisen taidemuseon näyttely, vain muutaman mainitakseni. Taidemuseo oli yllättäen saatu mukaan ensimmäistä kertaa vasta nyt. Pienoinen pettymys oli näyttelystä oudosti kadonnut Lorenzo Mattotti. Muutoin sarjakuvakerronta toimi hyvin ison museon valkoisilla korkeilla seinillä. Caroline Sury, Dominique Goblet ja Stefano Ricci olivat kukin täyttäneet oman tilansa omintakeisilla tyyleillään - Sury hieinan kaoottisesti ja Ricci valtavan kokoisilla sekatekniikatöillään. Goblet taas oli täyttänyt neljän muotoisen huoneen kuvaryhmien ja tyhjien tilojen muodostamalla kokonaisuudella. Parhaana ja kekseliäimpänä näyttelytilana mainittakoon ho-

Uudet eurosarjakuvien tekijät eivät tyydy pelkkään ruutukaavaan...

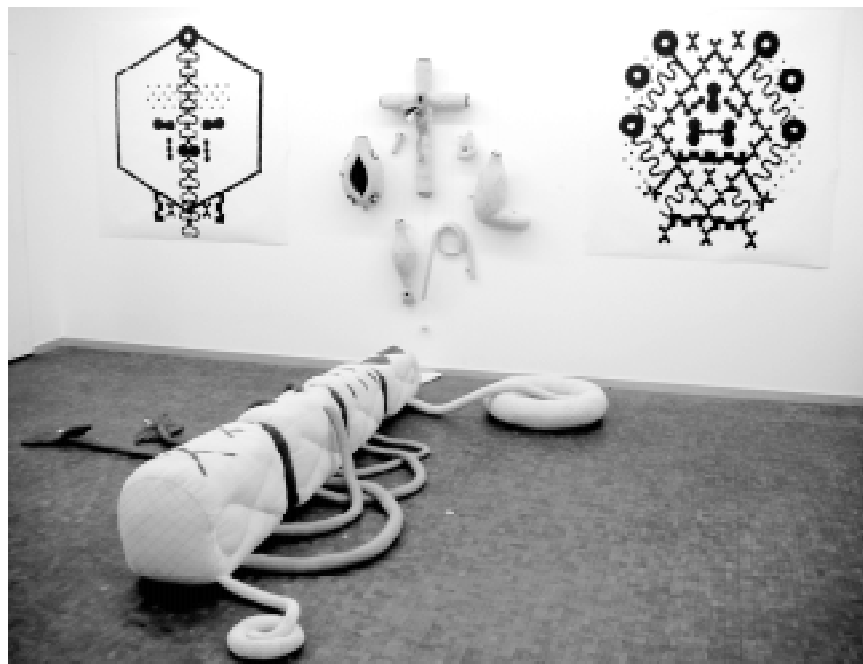
telli Löwengrabenin vintti, jossa esiteltiin espanjalaista uutta sarjakuvaa. Muutoin näyttely ei ollut kovin kaksinen ja kuulimmekin, että se oli pystytetty aivan viime tingassa. Vaikutuksen teki myös kaikessa yksinkertaisuudessaan miellyttävä eteläafrikkalaisten piirtäjien näyttely kappelitilassa. Tarkoituksena oli kuulemma ollutkin löytää tavallisesta poikkeavia näyttelytiloja - mikä on aina hyvä asia! Festivaalina Fumetto oli jees: parasta olivat näyttelyt, niiden paljous ja korkea taso. Näistä jutuista kiinnostunut ei varmasti pety.

Luzern on lisäksi tällaiselle tapahtumalle juuri sopivan kokoinen, pieni kaupunki, jolloin kaikki on kävelymatkan päässä. Koko kaupunki tuntui olevan yhtä suurta kuvamaailmaa. sarjakuva näkyi kaikkialla. Lisäksi Luzern on ihan mielettömän söpö kaupunki, kuin postikortista! Vierailijoiden kelpasi kierrellä, vaikkei vesisateinen ilma suosinutkaan. Uusien sarjakuvalöytöjen osto sujui sopivan mutkattomasti kun kaikki myytävä oli kahdessa paikassa, itse festivaalien pääpaikalle sijoitetussa Analph Comics -kaupassa (johon Jennikin sai Napa-tuotteensa heti myyntiin) ja Elvis Studion yhteyteen pykätysssä zürichiläisessä Pipifaxissa.

Jälkimmäisestä tarttui myös kiva-kivaa myytäväksi Helsingin festareiden aikaan

galleria Myymälä 2:ssa. Pipifaxin omistajat olivat kivoja ja pääsimme vielä Zürichissä vierailtuamme käymään kaupassa, joka muutoin on auki vain lauantaisin. Osoite: Ankerstrasse 20, 8004 Zürich. Miinusta festivaaleille tulee vain hiukan vaikeaselkoisesta festivaaliohjelma -läpyskäisestä.

Lisäksi saksan kielen osaaminen oli tärkeä tekijä, aika vähän materiaalia oli käännetty englanniksi. Jokaisen näyttelyn yhteydessä oli A4-paperillinen taustatietoa kyseisestä taiteilijasta/ryhmästä. Mukava yhtenäistävä tekijä kaupungissa hajallaan sijaitseville näyttelyille. www.fumetto.ch

...vaan harrastavat mieluummin kolmiulotteisia hahmoja.